

Het is zondag; vaste prik:

10.15 uur koffie drinken bij oma.

Met een zondagskoek. Maar vandaag niet.

Hij snapt het niet..

Slaat op mijn hoofd en zegt "toe".

Nee, het kan niet. Oma is ziek.

Dat is niet zo... gelukkig (nog?) niet.

Toch zeg ik het, anders snapt hij het niet.

Tsja doen? Klinkt zijn zware stem.

Goeie vraag. Wat gaan we nu doen?

Rondrijden en wandelen.

Onze vaste invulling voor de zondagmiddag.

Waar anderen zich dan storten,

in sport, spel, ontspanning, avontuur,

zoeken wij de rust.

Om te wandelen met hem.

Even op een bankje zitten.

Een boodschapje doen bij AH.

Maar deze zondag, zijn onze rustige plekjes,

een vervanging voor sport, spel en plezier.

En met deze drukte,

verworden tot een gevaarlijk avontuur.

We rijden terug naar huis.

Geen oma. Geen wandeling.

Zijn ogen staan dof. Mijn hart doet pijn.

Tsja doen? vraagt zijn zware stem.

Thuis jongen, we blijven thuis.

En ik voel een boosheid.

Boosheid naar sport, spel en plezier,

en dit hachelijke avontuur.